

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2695/06
16.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Гордане Џакула и Вере Пешић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Радојком Маринковић као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Општине Сврљиг, Општинске управе, коју заступа Општински јавни правобранилац Општине Сврљиг, против тужене Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења 14 број 580-470/2006-1 од 9.3.2006. године, у правној ствари ратне војне инвалиднине, у нејавној седници већа одржаној дана 16.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Административне комисије Владе Републике Србије 14 број 580-470/2006-1 од 9.3.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, Сектора за борачку и инвалидску заштиту број 580-02-3981/2005-11 од 12.1.2006. године, а којим решењем је наложено тужиоцу да у року од осам дана од дана пријема решења изврши повраћај неправилно исплаћеног износа из средстава општинског буџета на рачун Министарства финансија уз обавезно достављање оверене копије вирманског налога за пренос средстава Министарству рада, запошљавања и социјалне политике за корисника АА у износу од 572.224,00 динара, те налогом надлежном органу да у року од три дана од дана истека рока за извршење наређених мера писмено обавести министарство да ли су наређене мере извршене.

Поднетом тужбом тужилац оспорава законитост решења туженог органа налазећи да је тим решењем повређен закон на његову штету. Ово пре свега из разлога што је Министарство рада, запошљавања и социјалне политике своје решење засновало на одредби члана 93. Закона о државној управи који регулише неку другу материју на основу које тужилац није могао да буде обавезан на плаћање било каквог износа. Предлаже да Врховни суд Србије уважи тужбу и поништи оспорено и првостепено решење, а предмет врати на поновни поступак.

Тужени орган у датом одговору на тужбу остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да Врховни суд тужбу одбије као неосновану. Ово из разлога што је пропустом надлежног органа тужиоца неосновано из буџета Републике Србије исплаћен износ од 572.224,00 динара на име породичне инвалиднине за период октобар 2002. до октобра 2005. године и тиме оштећен буџет Републике Србије за наведени износ.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу те целокупних списа ове управно-правне ствари Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења током вршења инспекцијског надзора у Општинској управи Градске општине Лазаревац утврђено је да је на списку корисника којима се врши исплата накнада АА, а контролом предмета констатовано да се именована одселила са територије ове општине крајем 2000. године и списи предмета прослеђени надлежном органу Општине Сврљиг на чијем подручју има боравиште. Након достављања списа предмета корисника од стране Општинске управе Општине Сврљиг утврђено је да је тужилац промену од битног утицаја на престанак права АА пријавио Поштанској штедионици 28.10.2003. са септембром 2003. године, а није дао налог за обуставу исплате увећане породичне инвалиднине за сина ВВ, почев од септембра 2003. године, већ је ову промену пријавио након усменог налога 16.12.2005. године, те да је кориснику ББ сину АА право на породичну инвалиднину и увећану породичну инвалиднину престало престанком школовања 27.7.2002. године, а која промена такође није пријављена Поштанској штедионици. Налазећи да је на основу утврђеног чињеничног стања АА неосновано из буџета Републике Србије исплаћен износ од 572.224,00 динара исплатама увећане породичне инвалиднине у периоду октобар 2002. до октобра 2005. године за ББ и септембар 2003. до октобра 2005. године за ВВ пропустом надлежног органа Општинске управе Сврљиг, првостепени орган је обавезао тужиоца да изврши повраћај наведеног неправилно исплаћеног износа из средстава општинског буџета на рачун Министарства финансија. Налазећи да је првостепено решење у свему правилно и на закону засновано тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу као неосновану.

Оцењујући законитост оспореног решења Врховни суд Србије налази да се на основу стања списка за сада не може оценити правилност примене како процесно-правних тако ни материјално-правних прописа у поступку доношења оспореног решења. Ово из разлога што уз одговор на тужбу тужени орган није доставио комплетне списе предмета, па разлози из образложења оспореног решења немају упориште у списима да би, увидом у решење на основу кога су извршене исплате АА, те у записник о извршеном инспекцијском надзору, на које се тужени позива у образложењу, суд могао да цени да ли су неправилности и недостаци у раду тужиоца настали у извршењу Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца или другог правног прописа, односно испитати законитост одлуке дате у оспореном решењу.

Због наведених разлога, Врховни суд Србије је, одлучујући на основу члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 16.10.2007. године, У.бр. 2695/06

Записничар Председник већа-судија

Радојка Маринковић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК